Wydział:	Dzień:Poniedziałek 14-17		Zespół:
Fizyki	Data: 08.05.2017		8
Imiona i nazwiska:	Ocena z przygotowania:	Ocena ze sprawozdania:	Ocena końcowa:
Marta Pogorzelska			
Paulina Marikin			
Prowadzący:		Podpis:	

1 Cel badań

Celem doświadczenia było wyznaczenie krzywej dyspersji danego pryzmatu prostego.

2 Wstęp teoretyczny

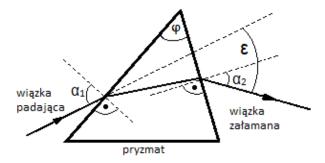
Dyspersja jest własnością optyczną materiałów zgodnie z którą, prędkość fali elektromagnetycznej poruszającej się przez dany materiał jest zależna od jej częstotliwości. Ponieważ współczynnik załamania danego ośrodka jest zależny od tejże prędkości, on także będzie się zmieniał w zależności od częstotliwości fali

$$n(\nu) = \frac{c}{v(\nu)} \tag{1}$$

, gdzie n
 - współczynnik załamania światła, c
 - prędkość światła w próżni, v - prędkość światła w danym ośrodku,
 ν - czestotliwość fali

W przypadku światła białego, zawierającego fale o różnych częstotliwościach, zostanie ono rozszczepione na pojedyńcze wiązki, załamujące się pod innym kątem.

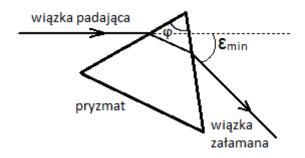
Wiązka światła monochromatycznego przy przechodzeniu przez pryzmat odchyla się o kąt ε , zawarty między pierwotnym jej biegiem a wiązką załamaną.

Rysunek 1: Kąt odchylenia ε wiązki światła przy przechodzeniu przez pryzmat.

Kąt odchylenia ε zależy m.in. on od kąta padania α i jest najmniejszy w sytuacji, gdy kąt padania α_1 i kąt wyjścia α_2 są równe. Jest to tzw. "przebieg symetryczny", dla którego, w oparciu o prawo Snelliusa, zachodzi równość:

$$n = \frac{\sin\frac{\varepsilon_{min} + \varphi}{2}}{\sin\frac{\varphi}{2}} \tag{2}$$

Rysunek 2: Kąt najmniejszego odchylenia ε_{min} dla tzw. przebiegu symetrycznego.

3 Opis układu i metody pomiarowej

4 Wyniki pomiarów

Kąt łamiący pryzmatu: 60°

Kąt zerowy: $45^{\circ}30'$

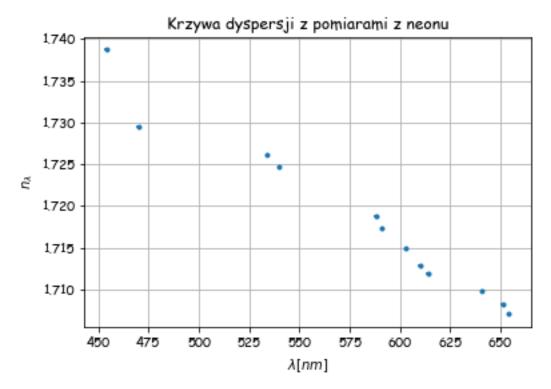
4.1 Pomiary dla sodu

- \bullet żółty (dlugość fali) 346°50′
- $\bullet\,$ zielony (dlugość fali) 145°30′

4.2 Pomiary dla neonu

	$\lambda[nm]$	$\alpha[^{\circ}]$	$\alpha[']$
0	654	348	18
1	651	348	10
2	641	348	0
3	614	347	46
4	610	347	40
5	603	347	26
6	591	347	10
7	588	347	0
8	540	346	20
9	534	346	10
10	470	345	48
11	454	344	44

5 Analiza pomiarów

Rysunek 3

6 Analiza niepewności

Za niepewność pomiaru wzięto:

$$\Delta \alpha = \sqrt{\left(\frac{\Delta_k}{3}\right)^2 + \left(\frac{\Delta_o}{3}\right)^2} \tag{3}$$

gdzie Δ_k - podziałka kątomierza: 2′, a Δ_o - niepewność eksperymentatora: 2′. Dalsze niepewności wyliczano metodą propagacji niepewności:

• Kąt łamiący pryzmatu

$$\Delta \varphi = \sqrt{\left(\frac{\Delta \alpha_L}{2}\right)^2 + \left(\frac{\Delta \alpha_P}{2}\right)^2} \tag{4}$$

• Kąt najmniejszego odchylenia

$$\Delta \varepsilon_{min} = \sqrt{(\Delta \alpha)^2 + (\Delta \alpha_0)} \tag{5}$$

• Wspołczynnik załamania

$$\Delta n = \sqrt{(\Delta \varphi \frac{\sin\left(\frac{\varepsilon_{min}}{2}\right)}{\cos\left(\phi\right) - 1})^2 + (\Delta \varepsilon \frac{\cos\left(\frac{\varepsilon_{min}}{2} + \frac{\phi}{2}\right)}{2\sin\left(\frac{\phi}{2}\right)})^2}$$
 (6)

7 Wnioski